

Скучаю.. - Джерело

Написав Діана Парипа
Середа, 13 грудня 2017, 11:55

Ти знаєш, любий, я уже скучаю
За ніжним поглядом й теплом руки.
Це лиш початок дня. Це тільки ранок,
А я чекаю вечір – як завжди.

Мені так мало поцілунку наспіх
В холодний ранок осені-зими...
Мені тебе так мало, моє щастя,
І так нестримно, швидко йдуть роки...

Мені тебе так мало... Правда, любий,
Чомусь так мало довгих вечорів!
Мені, мабуть, тепер вже не збагнути,
Як я жила без тебе, рідний мій.

І день за днем так просто все і звично:
Робочий стіл. На фото – ти і я.
Ти знаєш, тобі усмішка так личить –
Така знайома, рідна, дорога.

В життєвім круговирі невблаганнім
Ми всі залежні від режимів, дат...
«Бувай! Люблю!» І все життя чекання...
Чекання вечорів, відпусток, свят...

Твоя любов – як поцілунок сонця,
Як дощ рясний – на спрагнені лани.
Яких невдач зазнати довелося б,
Вони – ніщо. Зі мною поруч – ти...

Тож знаю: ми на відстані – і разом,
Твою любов у серці бережу.
Немає місця суму і образам,
Живу по-справжньому. Живу й люблю!

28.11.2017 р.